

הוספה על מנין העולים

שוע"ר סי' קלז

ו הקורא בתורה ראשון, וקרא השני מה שקרא הראשון, אם הוסיף על מה שקרא הראשון ג' פסוקים ... אותו שני עולה מן המנין. ואם לאו, אינו עולה מהמנין. חוץ מפרי החג, משום דלא אפשר.

שוע"ר סי' רפב

א כבר נתבאר בסי' קל"ה שמשה רבינו תיקן להם לישראל שיהיו קורין בס"ת, חמשה גברי ביו"ט וששה ביום הכיפורים וז' בשבת, בשביל המעלה והקדושה יתירה שיש בכל אחד על חבירו הוסיף בו איש אחד.

ואם רצו להוסיף על מנין זה יכולים להוסיף כמו שירצו, ולא היתה התקנה אלא כדי שלא יפחתו ממנין זה. ויש אומרים שביום טוב אין מוסיפים על ה', כדי שלא יהא שוה עם יום הכיפורים ושבת, אם יקרא בו ששה או שבעה, וכן ביום הכיפורים אין מוסיפים על ששה, שלא יהא שוה לשבת. והסברא ראשונה עיקר.

ואעפ"כ נהגו במדינות אלו כסברא אחרונה ביום הכפורים ובכל יום טוב. מלבד בשמחת תורה שהכל רוצים לעלות לתורה, וסומכין על סברא הראשונה שהיא עיקר. וגם ביום הכיפורים ובכל היום טוב אין המפטיר מהמנין, כמו שיתבאר.

ג יש מי שאומר שלא התיירו להוסיף על מנין הקוראים אפילו בשבת, אלא בזמן חכמי המשנה שלא היו כל העולים לתורה מברכים, אלא ראשון היה מברך ברכה ראשונה והאחרון היה מברך ברכה אחרונה, אבל עכשיו שכל אחד מברך בפני עצמו אסור להוסיף, כדי שלא להרבות בברכות, דכיון שכבר יצאו בז', הרי השאר מברכים ברכה שאינה צריכה

ואף שאין זה עיקר, שהרי אף בזמן חכמי הגמרא היו נוהגים כבר לברך כל אחד ואחד בפני עצמו, ולמה לא הזכירו זה בגמרא שנאסר להם להוסיף. מכל מקום טוב לחוש לדבריו. וגם מפני טורח הציבור ראוי לציבור לעשות תקנה שלא לקרות הרבה יותר על ז' המחוייבים.

ד יש אומרים שמותר לקרות עולים הרבה בפרשה אחת, שחוזר וקורא זה מה שקרא זה וחוזר ומברך, ואין בזה חשש ברכה לבטלה, שהרי בחול המועד של סוכות וחנוכה עושים כן...

ויש אומרים שלכתחלה אסור להשני לברך על הפסוקים שכבר בירך עליהם הראשון, אלא אם כן יוסיף עליהם ג' פסוקים, ואין למדין מחול המועד וחנוכה שאי אפשר בענין אחר. וכן נוהגין במדינות אלו כל השנה, לבד משמחת תורה, שסומכין על סברא הראשונה. ובמקצת מקומות אף בשבת חתונה.

שוע"ר סי' תצ

י בימי חולו של מועד קורין ד' גברי, אין פוחתין מהם לפי שיש בהן קרבן מוסף, לפיכך הוסיפו לקרות אחד יותר ממה שקורין בשני וחמישי, ואין מוסיפין עליהם כמו שמותר להוסיף בשבת ויום טוב על מנין הקוראים, לפי שבחולו של מועד יש בו מלאכה לעם, ובמה שהם מתאחרים בבית הכנסת יקשה בעיניהם האיחור, ואסור להטריח את הציבור.

שו"ת צמח צדק או"ח סי' לה אות ז

כמדומה שכמו כן אצל אדמו"ר הגאון ז"ל, שהוא היה הקורא תמיד, לא היו מוסיפין על שבעה קרואים, אף בשבת שיש בה חתונה.

אגרות קודש ח"ג אגרת תלב

בטח ידוע לכת"ר שאף שפשט המנהג להוסיף בשבת ... הנה אצלנו מקפידים במאד שלא להוסיף קרואין אפילו בשבת, וכנראה שהוא מיוסד על הוראת הצ"צ בשו"ת או"ח סל"ה. ואירע כאן בשבת חתונה, ולא הסכים כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א שיוסיפו קרואים, כי אם שיקראו בשני מקומות.

אגרות קודש ח"ד אגרת תתפה

בשבת קדש שלפני היארצייט ישתדלו לעלות לתורה. אם אין מספר העליות מספיק – יקראו בתורה בחדרים שונים, אבל לא להוסיף על מספר הקרואים.

בס"ד, בעזהי"ת, ממשיכה סדרת שיעורים בנושא

קריאת התורה וההפטרה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו השיעורים הבע"ל

(א) תקנת קריאת התורה.

(ב) תקנת קריאת ההפטרה.

(ג) תקנת קריאת המפטיר.

(ד) הוספה על מנין העולים.

(ה) חובת שמיעת קריאת התורה.

(ו) ברכות התורה וההפטרה.

(ז) עליית הקטן לתורה ולהפטרה.

(ח) נמצא טעות באמצע קריאת התורה.

(ט) כהן שמחל מלעלות ראשון לתורה.

(י) קריאת שנים מקרא ואחד תרגום.